

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1570-ҳадис

1570 - وَعَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ إِنَّ لِي ضَرَّةً، فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ إِنْ شَبَعْتُ مِنْ زَوْجِي غَيْرُ الدِّيْنِ يُعْطِينِي؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسٍ ثَوِيَ زُورٍ». مُتَقَوْلٌ عَلَيْهِ [خ 5219، م 2130].

الْمُتَشَبِّعُ: هُوَ الَّذِي يُظْهِرُ الشَّبَعَ وَلَيْسَ بِشَبَعَانَ، وَمَعْنَاهَا هُنَّا: أَنَّهُ يُظْهِرُ أَنَّهُ حَصَلَ لَهُ فَضْيَلَةً وَلَيْسَ بِحَاصِلَةً، «وَلَا يُسْتَوِي زُورٌ» أَيْ: ذِي زُورٍ، وَهُوَ الَّذِي يُرُورُ عَلَى النَّاسِ بِأَنْ يَتَرَى بِزِيَّ أَهْلِ الرُّهْدِ أَوِ الْعِلْمِ أَوِ الشَّرْوَةِ؛ لِيَغْتَرِرَ بِهِ النَّاسُ، وَلَيْسَ هُوَ بِتِلْكَ الصِّفَةِ، وَقِيلَ عَيْمَرْ ذَلِكَ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

1570. Асмо розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Бир аёл: «Эй Аллоҳнинг Расули, менинг кундошим бор. Агар эрим менга бермаган нарсани берган қилиб кўрсатсам, гуноҳ бўладими?» деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Ўзига берилмаган нарсани бор қилиб кўрсатган одам худди икки ёлғон кийим кийгандек»**, дедилар».

Муттафақұн алаіх.

Бунинг маъноси қуйидагичадир. Масалан киши ўзи илм ва зуҳд аҳли бўлмасдан кишиларни алдаб уларнинг либосларини кийиб юради. Ёки бадавлат бўлмай, зодагонлар либосини кийиб юради. Бу либос билан улар эришган мақомларга етишни хоҳлайди. Бу ҳадисда одамнинг ичи билан усти бир хил бўлишига тарғиб қилинмоқда.

Манба: hadis.islom.uz

